

- Β'. (Περὶ τοῦ συγχωρεῖν τοῖς οἰκέταις τὰ ἁμαρτήματα, καὶ μὴ ἀπογινώσκειν αὐτῶν, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ τῶν τριῶν παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου). 707.
- Γ'. (Περὶ εὐχῆς, ὅτι μέγα ἀγαθὸν αὐτῇ καὶ ὅτι χρὴ τὰς παρὰ τῶν ἱερέων εὐχὰς αἰτεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ τῆς εὐλογίας ἄξια· καὶ πῶς ἀγαθὸς ὁ Θεός, πῶς δὲ φιλόανθρωπος). 713.

Ν Ο Θ Α

- Α'. Εἰς τὰς θυσίας τοῦ Κάϊν, καὶ εἰς τὰ δῶρα τοῦ Ἀβελ, καὶ περὶ τῶν Γιγάντων, καὶ περὶ τοῦ κατακλισμοῦ, καὶ περὶ ἄστρων καὶ εἰμαρμένης. 719.
- Β'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ εἰς τὸ ἅγιον πάθος τοῦ Κυρίου. 721.
- Γ'. Εἰς τὸν Τελώνην, καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον. 723.
- Δ'. Εἰς τὴν εἵσοδον τῶν ἁγίων νηστειῶν. 727.
- Ε'. Εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 727.
- Σ'. Περὶ νηστείας. Κυριακῇ Ε'. τῶν νηστειῶν. 731.
- Ζ'. Περὶ νηστείας. 731.
- Η'. Περὶ εὐχῆς. 737.
- Θ'. «Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν»· καὶ, «οὐκ

- ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν». 739.
- Ι'. Νουθεσίαι πνευματικαί. 741.
- ΙΑ'. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν, καὶ περὶ νηστείας. 745.
- ΙΒ'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου ξύλου. 747.
- ΙΓ'. Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς Μυροφόρους. 753.
- ΙΔ'. Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς. 755.
- ΙΕ'. Περὶ νηστείας. 757.
- ΙΣ'. Περὶ νηστείας, καὶ εἰς τὸν Δαυὶδ, καὶ περὶ πρεσβυτέρων, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ, καὶ κατὰ Ναυάτου· (καὶ περὶ ἐξομολογήσεως). 759.
- ΙΖ'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, καὶ κατὰ Ἀρείου δυσσεβοῦς. 763.
- ΙΗ'. Περὶ ἐλεημοσύνης. 769.
- ΙΘ'. Περὶ ἀγάπης. 769.
- Κ'. Εἰς τὸν Λάζαρον ὁμιλία Α'. 771.
- ΚΑ'. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον ὁμιλία Β'. 775.
- ΚΒ'. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον ὁμιλία Γ'. 777.

* Πίναξ τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ περιεχομένων· λατινιστί. 781.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐξηκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ καὶ Β'. Μέρει.

ΤΟΜΟΣ 63

(Τόμος ΙΒ'. τῶν τοῦ Χρυσοστόμου).

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἑρμηνεῖα εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν, ἐκτεθεῖσα ἀπὸ σημείων μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ παρὰ Κωνσταντίνου πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας εἰς ὁμιλίαις Α Δ'. 9—236.

Υπόθεσις. 9.

Α'. (Περὶ τοῦ δεῖν καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ ὅτι τὰ δοκοῦντα μικρὰ τῶν ἁμαρτημάτων σφόδρα μεγάλα τυγχάνει· καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἡμῶν προστήσεται ἐν τῇ κρίσει, πλὴν τῆς εὐποιίας καὶ ἐλεημοσύνης). 13.

Β'. (Κατὰ ἀπονοίας, καὶ ὅτι πρὸς μὲν κακίαν μᾶλλον ἐπιτήδειος ὁ πλοῦτος, πρὸς δὲ ἀρετὴν ἢ πενία, καὶ ὅτι ἡδίων μᾶλλον ὁ τῶν πενήτων βίος, ἢ τῶν πλουσίων). 19.

Γ'. (Ὅτι μόνον λύπης ἄξιον τὸ ἁμαρτάνειν· καὶ τίδήποτε πολλάκις καὶ καθαρὸν ἔχοντες βίον οὐ λαμβάνουσι χαρίσματα· καὶ μᾶλλον τοῖς ἀτελεστέροις καὶ ἀπλουστέροις δίδεται πρὸς τὸ συμφέρον. Καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν χαρισμάτων ἐπιθυμεῖν· καὶ ὅτι μεῖζον πάντων ἀγάπη). 27.

Δ'. (Περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν ἐπὶ τοῖς κοιμηθε-